

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirskastjóri: Krisjan Dahl
Bláðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórin Smith
Ljósmyndari: Kolmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

DÓMURIN

FÓLKAFLOKSINS stavnamaður, lögtingsmaður, fólkatingsmaður, blaðstjóri og faktuellur um enn ikki formelli leiðari er vanliga ikki erkvisin í skrift og talu, tá hann tekur øðrvísi hugsandi til viðgerðar. Hesin pástandur okkara varð í hvussu so er prógvaður til fulnar við teimum hundrættals greinum við hansara navnamerki, ið vórðu lagðar fyrri Føroya rætt undir tí sakarmáli, sum fyrbils endaði týsdagin. Hinvegin avdúkaði fyrst sjálv stevningin og síðani øll rættarviðgerðin hvussu ómetaliga erkvisin, smásáru og forfongiligur sami stavnamaður er, tá onnur hendingaferð rinda honum aftur við somu mynt, sum hann so ríkiliga letur ganga yvir síni veruligu og óveruligu móttøðufólk.

MEN hetta lata vit liggja í hesum umfari, tó at vit kundu unt stavnemannsins beundraraskara at uppliva hann á vitnisþonkinum sum angrandi, bótferduga og forfylgda óskyldugheit. »Mest forfylgda og mest útspilta menniskja í Føroyum«, ljóðaði einaferð við piprandi rødd — onkur sigst at hava sæð tár glitra í høgra eygnakróki. Nei, latum okkum heldur royna at lýsa blaðsins støðu til úrskurð og dóm:

DÓMURIN varð fyrst og fremst ein moralskur sigur fyrri Jan Müller og Jóannes Dalsgaard og tann skara, sum hevur átiðið sær tann ótespiliga setning at av-

dúka fólkaflokkinn og tann politikk fólkaflokkurin rekur gjøgnum stavnemann og Dagblað. Óli Breckmann er fólkaflokkurin og fólkaflokkurin er Óli Breckmann — alt annað er uttanumtos, lóttir og kávalæti. Hesin pástandur varð eisini skjálprógvaður í rættinum. Men, hvat gevur okkum rætt til at tosa um moralskan sigur, hóast bót og mortifikatió? Jú, fyrri tað fyrsta hetta, at Jóannes varð fríkendur fyrri revsing og at skrivning Óla móti honum av rættinum varð lýst sum »ondsindet« — sterk dómaraorð — væl nokk tey sterkastu til henda dag og sonn dómaraorð, sum dómaraorð nú einaferð eru!

AÐRAR grundir til okkara moralska sigur kunnu verða nevndar: Rætturin gekk pástandi okkara um, at Breckmann verjir stjórnina í Suðrafrika, á møti. At rætturin so kemur til ta niðurstøðu, at Breckmann ikki verjir racismu stýrisins taka vit sjálvsagt til eftirtektar — vit polemiseru jú ikki við rættin! Kunnu tó ikk bara okkum fyrri at seta okkum sjálvum henda spurning: Tá tað nú er alment viðurkent, at grundleggjandi eyðkenið við stýrinum í Suðrafrika er racisman — nakað sum ger hesa stjórn øðrvísi enn allar aðrar stjórnir í Verðini — hvussu kann man verja hesa stjórn uttan at verja tað støði, hon stendur á? Og víðari: Tað stóra endurgjald, sum stavnamaður og fólkaflokkur høvdu kravt

og hugsað sær til varð av ongum. Sakarmálskostnaðin, sum vanligt er at delikventurin rindar, noyðist stavnamaðurin sjálvur at leggja út.

VÍÐARI kunnu vit vísa á, at rætturin nýtir orð sum »særdeles hárdhændet«, »utiltalende« og »særdeles provokerende« um viðferð stavnemannsins av øðrvísi hugsandi.

UTTAN at vit á nakran hátt skulu royna at taka Føroya rætt til inntøku, so loyva vit okkum at vísa á, at hetta er sama orðalag, sum vit í Sosialinum vanliga nýta um skrivning stavnemannsins. Hetta notera vit eisini sum ein moralskan sigur.

ENDILIGA vilja vit á kredittsíðuni notera, at sakin gav okkum høvi til at savna saman so at siga alla ta óflýggjaskrivning, sum Dagblaðið goymir frá 1974 til henda dag. Hetta savn, »Fólkafloksiansa«, er eitt einastandandi dokumentarium. Her hava vit alt, sum stavnurin hevur framleitt av líkum og ólíkum, vit hava øll krumspring fólkafloksformannsins frá tí degi hann segði seg leggja sjógv til stavnin og til hann svølgdi hann við húð og hári. Fyrri tann, sum vil granska fólkaflokkinn — hansara kúvendingar, skarslop og opportunismu og hansara herferðir móti øðrvísi hugsandi, er »Fólkafloksiansa« eitt satt gullnám. Vit eiga av álvara at umhugsast at fáa hetta digra

savn út til almenningin, so Føroya fólk alt sum tað er við sínum egnu eygum kann lesa alla ta óhumsku, sum fólkaflokkurin hevur borið føroyingum inn um dynnar nú í tjúgu ár!

MEN er dómurin ein moralskur sigur, so kunnu vit tó ikki siga, at vit eru nøgd. Sjálvandi eru vit ikki fegin um bóttina hjá Jan og vit harmast sjálvsagt um, at tað ikki eydnaðist okkara frágera advokati at sannføra rættin um, at samband var millum stavnemannin og ljósskýggjandi donsku feløgini. Tað er ein spurningur, um ikki tað er beint at umhugsast áttel í hesum samanhangi. Vit fara at umhugsast henda møguleika við stórum álvarsemi og taka avgerðina saman við advokatum okkara. Men sum sagt eigur hesin møguleiki at umhugsast gjølla við øllum tí hann inniber av eyka arbeiði, kanninum og rannsakan á leiðum, sum ikki allar eru líka tespiligar at fara um.

TANN, sum vil hava alt grugg fólkafloksins upp, noyðist at røra leingi — líka til tað fer at rúka — ikki minst í teimum pottum, sum stavnamaðurin kókar á sínum mongu uttanlandsferðum!

MEN livst so spyrst — enn eru ikki allar súðir syftar og vit fara í komandi døgum at taka støðu til, um vit skulu syfta tær ella goyma tær til næsta umfar.

JAMÜ/JD

